

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «L'Wren Scott», για προϊόντα των κλάσεων 3, 9, 14 και 25 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 5190368

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Υπ' αριθ. 1164120 αίτηση καταχώρισης του λεκτικού ισπανικού σήματος «LOREN SCOTT», για προϊόντα της κλάσεως 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή για όλα τα επίμαχα προϊόντα και επιτρέπει την καταχώριση του κοινοτικού σήματος για τα υπόλοιπα μη αμφισβητούμενα προϊόντα της αιτήσεως καταχώρισεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, και των κανόνων 22, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 2868/95 της Επιτροπής, καθόσον το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να εκτιμήσει σωστά τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ο ανακόπων όσον αφορά την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος υπό το φως των απαιτήσεων που επιβάλλονται από τις σχετικές διατάξεις και από τη νομολογία, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων εξετάσεως του τόπου, του χρόνου, της έκτασης και της φύσης της χρήσεως του σήματος. Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών: (i) δεν εκτίμησε σωστά την οπτική, ακουστική και εννοιολογική ομοιότητα των αντιστοιχών σημάτων, και (ii) δεν έλαβε δεόντως υπόψη τον βαθμό ομοιότητας των αντιστοιχών σημάτων, και δεν εκτίμησε σωστά τον βαθμό διακριτικού χαρακτήρα των σημάτων, συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου συγχύσεως.

Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2012 — Intesa Sanpaolo κατά ΓΕΕΑ — equinet Bank (EQUITER)

(Υπόθεση T-47/12)

(2012/C 109/42)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Intesa Sanpaolo SpA (Τορίνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: P. Pozzi, G. Ghisletti και F. Braga, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: equinet Bank AG (Φραγκφούρτη, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 6ης Οκτωβρίου 2011 στην υπόθεση R 2101/2010-1·

— Να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «EQUITER», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35, 36, 38, 41 και 42 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 66707749

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 1600816 κοινοτικό λεκτικό σήμα «EQUINET», για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 36 και 38· το γερμανικό λεκτικό σήμα «EQUINET», με αριθ. 39962727, το οποίο καταχωρίστηκε για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35, 36 και 38

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακυρώνει την απόφαση του τμήματος ανακοπών

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 42, παράγραφοι 2 και 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση όσον αφορά τα στοιχεία που προσκομίστηκαν προς στήριξη της χρήσης του σήματος, κρίνοντας: (i) ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις σχετικά με τη δραστηριότητα, τον χρόνο, τον τόπο και την έκταση της χρήσεως του σήματος· (ii) ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις σχετικά με τη φύση της χρήσης του σήματος· και (iii) ότι τα στοιχεία που προσκόμισε ο αντίδικος δεν επαρκούν για να αποδείξουν ότι έγινε ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος στην οικεία περιοχή κατά την περίοδο των πέντε ετών πριν από την ημερομηνία δημοσίευσης του επίμαχου σήματος.

Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2012 — Euroscript — Polska κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-48/12)

(2012/C 109/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Euroscript — Polska Sp. z o.o. (Κρακοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: J.-F. Steichen, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 9 Δεκεμβρίου 2011·
- επικουρικώς, να ακυρώσει τον διαγωνισμό αριθ. PL/2011/EP·
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα·
- να επιφυλαχθεί επί παντός δικαιώματος, ενδίκου βοηθήματος ή μέσου της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από κατάχρηση εξουσίας, καθόσον το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν κοινοποίησε ή, αντιστοίχως, κοινοποίησε εκπροθέσμως τα στοιχεία που ζήτησε η προσφεύγουσα κατόπιν της εκ νέου αναθέσεως της εκτελέσεως της συμβάσεως στο πλαίσιο διαγωνισμού με αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών μεταφράσεως προς την πολωνική γλώσσα ⁽¹⁾.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση των κανόνων και παραβίαση των αρχών του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μεταξύ των οποίων του δημοσιονομικού κανονισμού ⁽²⁾ και του κανονισμού εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού ⁽³⁾, καθόσον ο υποψήφιος του οποίου επελέγη η προσφορά είχε αποκλεισθεί από τον διαγωνισμό όταν ζήτησε την αξιολόγηση εκ νέου της προσφοράς του, το δε Κοινοβούλιο δεν μπορούσε, επομένως, να ανατρέψει την απόφασή του περί αναθέσεως της εκτελέσεως της συμβάσεως στην προσφεύγουσα, αλλά μόνον να αναστείλει ή να ακυρώσει τον διαγωνισμό.

⁽¹⁾ ΕΕ 2011/S 56-090361.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 357, σ. 1).

Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2012 — Lafarge κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-49/12)

(2012/C 109/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lafarge (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: A. Winkler, F. Brunet και C. Medina, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την απόφαση C(2011) 8890 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 2011, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 24, παράγραφος 1, σημείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου στην υπόθεση 39520 — τσιμέντο και συναφή προϊόντα,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του κανονισμού 1/2003 ⁽¹⁾, στο μέτρο που η Επιτροπή υπερέβη τις εξουσίες που τις αναθέτει το άρθρο 24, παράγραφος 1, σημείο δ', του κανονισμού 1/2003, καθότι απαίτησε από την προσφεύγουσα να επιβεβαιώσει ότι η απάντησή της είναι πλήρης, ακριβής και συγκεκριμένη, ή να κοινοποιήσει τις ελλειπούσες πληροφορίες ή τις απαραίτητες διορθώσεις προκειμένου να είναι η απάντηση πλήρης, ακριβής και συγκεκριμένη.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, δεδομένου ότι η Επιτροπή υπερέβη το μέτρο που είναι ενδεδειγμένο και αναγκαίο για να επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος σκοπός, καθότι εξέδωσε απόφαση δυνάμει της οποίας απαιτείται από την προσφεύγουσα να επιβεβαιώσει ότι η απάντησή της είναι πλήρης, ακριβής και συγκεκριμένη, ή να κοινοποιήσει τις ελλειπούσες πληροφορίες ή τις απαραίτητες διορθώσεις προκειμένου να είναι η απάντηση πλήρης, ακριβής και συγκεκριμένη, μολονότι, λαμβανομένου υπόψη του εύρους των ζητούμενων πληροφοριών, μια τέτοια επιβεβαίωση είναι αδύνατη, η δε Επιτροπή μπορούσε να έχει λάβει καταλληλότερα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει ότι η απάντηση της προσφεύγουσας μπορεί να αποτελέσει αξιόπιστη βάση προκειμένου να εκτιμηθεί η συμβατότητα της συμπεριφοράς των επιχειρήσεων προς τα άρθρα 101 και 102 ΣΛΕΕ.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, καθότι η προσβαλλόμενη απόφαση απαιτεί από την προσφεύγουσα να παραιτηθεί από κάθε επιφύλαξη που συνοδεύει την απάντησή της, ενώ, δεδομένου του περίπλοκου χαρακτήρα των ζητούμενων πληροφοριών, θα έπρεπε να προβάνει σε διάφορες συμβιβαστικές λύσεις.